

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada III. Quadragesimæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

Quin & tu Deum percutis, & tacet. Differt, ut resipiscas. Id nisi facias, dicet aliquando: Tu me percussisti illo peccato, illo loco, illo tempore. Quid dices, qui irrisisti? Deus videt, & judicat.

3. *Et alia multa blasphemantes dicebant in eum.* Ibid. Cogita, quidquid excogitare potes injuriarum à petulantissima turba, volente principibus placere, vino æstuante, à dæmone instigata, nullius honorati viri præsentia coërcita. Non defendis te, mi Jesu? & ita te in manus peccatorum tradis? At ego ne in tuas quidem me resigno. Tam verò hoc necessarium est, quàm salutem vellem. Ab nunc in manibus tuis ero. Si me percusseris aliena lingua factoque, non recedam à te.

DOMIN. III. QUADRAGES.

De prima negatione Petri.

1. **P**etrus autem sequebatur eum à longè. Matth 26. *Sequebatur*; hoc amoris erat: à longè; hoc timoris. Fervorem jam timor infregerat, & ad languorem sequendi deduxerat. Hic mali principium. Tantum accedis ruinæ, quantum de fervore servien- di Deo remittis. Quo lentius tu pergis, hoc longius à te recedit, quem sequeris. Quoti- diè ergo in novitate spiritus ambulandum.

2. *Erat*

2. *Erat autem cum eis Petrus stans, & calefaciens se.* Matth. 27 Petrus verò sedebat foris? Joan. 18. En fructum lentæ sequelæ, 1. *Stat:* & tandem eò devenit, ut à cœpta virtute desistat 2 *Sedet*, & quasi conquietur in suo torpore. 3. *Calefacit se*, quia extremo frigore corripitur, & quasi gelatur anima relicto Deo. Hæc te non invitant ad fervorem spiritus? Sed hunc ut foveas, noli te miscere turbæ, aut sociis, qui Deum non sapiunt. Periculum quantum sit, Petrus doceat. At, *qui amat periculum, peribit in illo* Eccl 3.

3 *Et accessit ad eum una ancilla dicens: Et tu cum Jesu Galilæo eras.* At ille negavit coram omnibus, dicens: *Nescio quid dicis.* Matth. 26 Adeò nefarius homo est Jesus, ut indignum ducat Apostolus, quem profiteatur? Inter alios Apostolos existens Petrus, Jesum filium Dei vivi professus est, inter sceleratos consistens dissimulat nosse. Ecce dissolutorum commercium quò ducat? 2. Ad ancillæ vocem cecidit Petrus. Per ancillam delectamenta sensuum intellige Turpiter labitur, qui ista audit. De hujus veritate te ipsum quære.

F E R I A II.

De 2. & 3. negatione Petri.

1 *V*idit eum ancilla alia, & ait: *Et hic erat cum Jesu Nazareno, Et iterum*

negavit cum juramento: quia non novi hominem. Matth. 26. Negationi secundæ juramentum addit. Ita via per unum peccatum ad gravius sternitur. Minora cave, ne in graviora incidas. Dicitur veritatis est: *Qui spernit modica paulatim decidet.* Non nôsti hominem, Petre, qui te erexit in fluctibus? quem confessus es filium Dei? cujus tot spectasti miracula, &c. Quàm facilè mutamus consilia! Dum fervet spiritus, ad mortem pro Christo aspiramus: dum tepet, mollis ancilla, aut levis tentatio nos prosternit. Nemo sibi fidat, sed cum timore & tremore quisque salutem suam operetur.

2. *Qui stabant, dicebant Petro: Et tu ex illis es. Ille autem cœpit anathematizare, & jurare, quia nescio hominem istum* Marc. 14. Quàm gravi ruina collapsa est Ecclesiæ columna? Hæc est sibi præfidentium pœna, ut sibi relictis discant, quàm parum possint. Sta ergo in timore: aliàs citò subvertetur domus tua, Eccl. 27. Ut modicum dedecus declinaret Petrus, Christum negavit. Quoties tu ob talem metum, seu ob respectum humanum idem fecisti: si non verbo, certè facto, erubescendo virtutis operationem? Time illud: *Qui me erubuerit, hunc filium hominis erubescet.* Tam pudor boni est malus, quàm pudor mali est bonus.

3. *Et continuo gallus cantavit: & recordatus*

datus

datus est Petrus verbi Jesu, & egressus foras fleuit amarè. Matth. 26. O misericordia Dei infinita! Adhuc loquente & verba negationis proferente Petro, eum respicit. Quasi suarum ærumnarum oblitus, in salutem servi intendit; qui ipse eum vel maximè affligebat. Quoties Domine, cùm mihi irasci poteras, es misericordiæ recordatus! suggestisti ad resurgendum media, dum laborer! Et te non amem, ô bone Jesu! Sed non satis amo, nisi injurias tuas doleam, nisi defleam. Incipiam ergo cum Petro flere, & nunquam desinam.

F E R I A III.

Christus deducitur ad Pilatum.

1. *Manè autem factò consilium inierunt principes Sacerdotum, & seniores populi adversum Jesum, ut eum morti traderent. Matth. 27. Tertium hoc est consilium pejus prioribus. In primo non omnes consensere. In secundo dubitatum est. In tertio in unam mortis sententiam conspirant omnes. Sic eunt per gradus etiam scelerata. Tu primum cave, in secundum non ibis. Consentit impiis, qui cum illis in consilium vadit. Passiones suas qui consulit, facile assentitur, & quidem contra Jesum. De manè sit hoc consilium, filii tenebrarum*

CON

confundunt filios lucis, qui minus vigilant, ut Jesum servent, quàm illi ut perdant. Tu manè consilium ini cum potentiis tuis, quomodo Jesu servias; vel perdas passiones, quæ Jesum perdunt

2. *Et surgens omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum* Luc 23. Parum aut nihil dormivit turba illa, quæ totam noctem impendit illusionibus Christi: odio tamen Christi, & amore placendi principibus, digere incommodum vigiliarum. Tantane tibi est promptitudo ad serviendum, ac placendum Christo? *Surgit omnis multitudo: cur tu, cum omnes de mane vigilant ad fores sapientiæ æternæ, indulges superfluo somno? Manè exit Christus ad opus suum, quodei Pater imposuit, exi & tu ad tuum.*

3 *Et ipsi non introierunt in pratorium, ne contaminarentur.* Joan. 18 O scelesti religio! *Duces cæci, excolantes culicem, camelum autem glutientes* Matth. 23 Legalem & externam magis puritatem curant, quàm internam: quasi scelus sit intrare pratorium Ethnici, quod lex verabat; & nullum sit scelus Christum occidere. Rupertus hic: *Contaminari exterius careretis introeundo in pratorium & intus horribiliter pollui non timeatis tractando homicidium?* Talis est Christianus, qui solùm curat exterius videri bonus non intus esse. *Quid faciet, cum inspicere ceperit Dominus?* Eccl. 2. K FE-

F E R I A IV.

Desperatio Judæ.

1. **T**unc videns Iudas, quod damnatus esset, pœnitentiã ductus, retulit 30. argenteos, dicens: Peccavi, tradens sanguinem justum. Matth 27. Tradens Christum non credebat damnandum, sed evasurum per miraculum. Secus evenit. Nunc demum gravitatem sui delicti agnoscit. Imaginem habes hominis, qui scelus antequam committat, leve quid æstimat; postquam commisit, videt suam miseriam. Ita diabolus excecatur ut pecces; oculos aperit, ut desperes. Non peccasset Iudas, si illud attendisset: Amice, ad quid venisti? Matth 26. Non peccares, si prius conscientiam, aut Dei inspirationes audires.

2. At illi dixerunt: Quid ad nos tu videris D. Paschal 1. 12 in Matth ait hac irridentes & insultantes dixisse. Hæc est merces eorum, qui, ut hominis gratiam ineant, Deum offendunt; ut ab ipsis met, quorum causa peccârunt, irrideantur & despiciantur. Tu pluris æstima gratiam Dei, etsi perdenda sit hominum Si hominibus placere velis, Dei servus non eris. 2. Sacerdos anxium pœnitentem non ita rejice, ne desperet.

3. Et Iudas, projectis argenteis, in templo recessit;

recessit: & abiens laqueo se suspendit. Ecce quò recidit Christi Apostolus! Quis credidisset modici pretii avaritiam hunc exitum sortituram? Ita invalescit omnis passio, nisi in principio suffocetur. Ideò vigila, & time teipsum. Omnis mali tenue est principium.

F E R I A V.

Adducitur Christus ad Pilatum.

1 **E**Xiit ergo Pilatus ad eos foràs, & dixit: Quam accusationem adfertis adversus hominem hunc? Responderunt ei: Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissimus eum. Orditur consilium benè ab interrogatione. Sed quia cum turba luctatur, vix eluctabitur. Quæ Christi sunt, non sunt tractanda cum turba nostrarum affectionum. His adversus virtutem nunquam deerit querela. 2. Benè omnia fecit Marc. 7. & malefactor dicitur. O ingratitude! Carperis, si benè feceris? Inspice tui Jesu patientiam & humilitatem. Nihil regere, nec quære, ut de te dicatur: Benè omnia fecit; nisi olim à Deo. 3. Malefactor non unum sceleris genus, sed omne complectitur. Et hoc Dei filius! O injuria inaudita! Adora ejus innocentiam. Gaude si bona, quæ feceris, improbentur. Sic propior Christum imitaberis.

3. Dixit ergo eis Pilatus: Accipite eum

K 2

vos,

vos, & secundum legem vestram iudicatis.
 Joan. 8. Quæ ista iniquitas, inimici, & accusatoris libidini accusatum relinquere? Quis Christi despectus? Quasi is ille sit, cujus nemo dignetur esse iudex? Compatere despecto Jesu. *Dixerunt ergo eis Iudæi: nobis non licet interficere quemquam.* Et tamen interficitis odio & lingua, quâ cædem ejus poscitis. Quæ ista Sanctitas vestra? Deus non irridetur. Vider, quod latet in corde, etsi opere non patretur. Dicam ego, quoties passio suggerit factum Deo injuriosum: Mihi non licet interficere Jesum: amabo eum & reverebor.

3. *Cæperunt autem illum accusare dicentes: 1. Hunc invenimus subvertentem gentem nostram.* Luc. 23. Qui venit de stercore erigere, qui mundavit leprosos, sanavit ægros, obedire Superioribus docuit. Est hoc subvertere? an componere? 2. *Prohibentem tributa dare Casari,* qui apertè jusserat dare Casari, quæ Casaris sunt. 3. *Dicentem se Regem esse:* qui, ne Rex crearetur, fugerat. En quàm falsa crimina proferuntur! Audit Christus: non interrupt: non excusat: non regrit iniquæ turbæ. Itâne tu agis cum oggerente defectum? Itâne cum optimo uperiore te comonente? Da te Jesu convertendum: præbe illi tributum cordis tui. Adora & venerare Regem tuum.

F E R I A V I.

Christus à Pilato examinatur.

Jesus autem stetit ante præsidem. Joan. 18. Quis? universorum conditor Deus, iudex vivorum & mortuorum. Coram quo? coram scelerato iudice. Cujus rei causas quæstioni subjectus, quasi reus sententiam expectans. Huc ergo se demisit summa sanctitas & innocentia! Et quousque tuam non deprimis superbiam? Stat Jesus: qua confusione? qua tamen animi constantia? qua modestia? qua submissione? qua in iudicem, licet improbum, reverentia? Disce, quid te agere oporteat, dum confunderis, dum stas ante Superiorem te corripientem.

2. Et interrogavit eum præses, dicens: Tu es Rex Iudæorum? Dicit illi Jesus: Tu dicis. Matth. 27. Joco, & per ludibrium quæsit præses: serio, & ex veritate respondit Christus. Crede hunc tu & universi, & animæ tuæ Regem: huic te, huic obsequia perpetua devove. Et ausus es tu perduellis alium Regem animæ tuæ admittere, aut dicere: *Nolo hunc regnare super me?* ausus es tanquam Regibus, tuis affectibus depravatis servire? Heu quam sævè dominati sunt! Nunc iis renuntia: dic fidenter illis: Non

serviam : Dirumpam vincula eorum, & projiciam à me jugum ipsorum.

3 Respondit Pilatus: *Gens tua & Pontifices tradiderunt te mihi. Quid fecisti?* Joan. 18. Respondebo ego pro te mi Jesu ! Fecit omnia, & nihil. Quæ bona sunt & sancta, ab ipso facta sunt. Circumspice omnia. Quæ mala sunt & perversa, nec ab ipso, nec in ipso sunt. Pro te scio respondere Sed si tu ex me quæras, *quid fecisti?* hîc hæreo, & confundor. Video enim quàm abusus sim talentis à te mihi datis ! quàm per meam negligentiam inanis in me fuerit gratia tua ! Ne mihi olim dura accidat illa quæstio: *quid fecisti?* antequam quidquam faciam, ex me sollicitè quæram: quid facis?

S A B B A T H O.

Continuatur idem Examen.

1 **R**espondit Jesus : *Regnum meum non est de hoc mundo.* Non negat se Regem mundi, sed negat se eo modo, pompa & armorum apparatu regnare, quo Reges mundi Quæ ergo illius regnandi ratio? Paupertate, contemptu, obedientia, humilitate, cruce. His fecit, ut omne sibi genu flecteretur. Flecto & ego. Agnosco te Regem meum in vilitate tua. Hanc pro te amplector. Non potest esse vilis, qui similis tibi est.

2. Dixit

2. *Dixit ei Pilatus: Ergo Rex es tu? Respon-*
dit Iesus: Tu dicis: quia Rex sum ego. Iterum
se Regem confitetur quæsitus. Constantia
& veritas semper idem loquitur. Et ego te
Regem credo, & confiteor, & dicam sem-
per: Rex meus & Deus meus es tu. Si invadit
animæ dominatum passio; dicam: Rex meus
es tu. In hoc natus sum & ego, ut factis per-
hibeam testimonium huic veritati; & con-
stanter præbebo.

3. *Dicit ei Pilatus: Quid est veritas? Et*
cum hoc dixisset, exiit. Joan. 18. Salutaris
est quæstio. Utinam expectaret responsum.
Et tu frequenter quære: Quid est veritas?
Sed & responsum attende. Multa tibi movet
amor proprius animorum magus; multa
Deus de abnegatione, de contèptu tui, &c.
Quære, quid est veritas? depone larvam re-
bus: attende veritatibus practicis. 2. Cave
transitorium fervorem, qui bona desi erare
incipit, sed mox iterum exit, & in mentis
proposito non persistit. Hugo Victor.

DOMIN. IV. QUADRAGESIM.

Ultimò accusatus ad Herodem
 mittitur.

1. *Exiit ad Iudæos, & dixit: Ego nullã in*
leo causam invenio. Hoc innocentiæ de-
beba-